Otvoreni sastanak članova udruge Crosca, srijeda 29.11.2023

DNEVNI RED

1. IZVJEŠTAJ PREDSJEDNIKA O RADU U PROTEKLOM PERIODU
2. RAZMJENA MIŠLJENA I PRIJEDLOGA RJEŠAVANJA PROBLEMA sa aktivnim članstvom

PRISUTNI: Mario Barešić, Jurko Anzulović, Ina Vojvodić, Vicko Ozretić

13. članova udruge preko Zoom platforme

1. Predsjednik je izvijestio članove o temama na kojima Udruga trenutno radi. Istaknuo je glavnu smjernicu našeg djelovanja, primarno **zagovaranje podizanja kvalitete i standardizacije** rada skipera, članova posade i njihove usluge. Na proteklom sajmu u Biogradu, usvojene su i potvrđene **uzance u poslovanju** od strane čarteraša pri HGKu (Udruženja pružatelja usluga smještaja na plovilima – charter).
   Nažalost i dalje se čeka na sljedeći korak ministarstva da u proceduru pošalje **novi prijedlog zakona o brevetima** na kojima smo dugo i predano radili.
   Kada će to biti ne zna se, a do tada smo prisiljeni polagati strane brevete sukladne STCW konvenciji.
   Plan u idućem najskorijem periodu izrada je **prijedloga o minimalnom standardu kabina** za posadu (za voditelja izrade imenovan je kolega Nikša Radišić), te izrade **ugovora o transferu plovila** (voditelji su Mario Barešić i Matea Kobeščak).
   Nadalje, razgovara se sa osiguravateljima o izradi jedne sveobuhvatne, razrađene **police skiperskog osiguranja**, koji bi se potom mogao koristiti kao model i za ostale članove posade.

2. Predsjednik je dao riječ kolegama i prisutnim članovima te ih pozvao na otvorenu komunikaciju o idejama rješavanja istih

Ina Vojvodić izvijestila je o suradnji sa grupom **„ Žene na moru**“ i tekućim situacijama s kojima se **ženske članice posade** u sezoni susreću, uz prisutnost kolegica iz grupe.

Nove, uglavnom mlađe članice, slabije su informirane pa samim time i podložnije manipulacijama oko vlastitih statusnih prava i obveza (pitanja modaliteta isplata dnevnica, naglih otkazivanja usluga za koje su angažirane, kašnjenja sa isplatom i ponekih direktnih upita kome se obratiti u slučaju neisplata plaća ili konfliktnih situacija) - dok su iskusnije kolegice uglavnom složne oko zagovaranja tema unaprjeđivanja uvjeta kabinskog smještaja.

Pročitana je poruka skiperice Maite u kojem piše, i predlaže *'ukidanje oglašavanja groba kao skipper crew cabin i vraćanje prvotne namjene skladišta za pajete'*, što je podržalo 20-tak žena.

Istaknuta je važnost međusobnog kolegijalnog osnaživanja, umrežavanja i edukacije kao osnovnih poveznica ženskih članica grupe *Žene na moru* i Udruge Crosca. Udruga pak u svoje redove poziva sve one koji joj se žele pridružiti unaprjeđujući time vlastite, a tako i standarde struke.

Navedeni su primjeri dobre komunikacije CROSCE, sa **bliskim organizacijama i dobrim pričama** poput pomorskog učilišta Adria Libar (osigurava svjetsku obuku u pomorstvu i nautici od 1989. godine.)

, neprofitne organizacije Green Sail te su započeti razgovori sa dvije gastronomske udruge oko mogućih partnerskih edukacijskih i suradnji koje želimo ponuditi našim članovima, te akcije čišćenja podmorja ili istraživanja koje se provode u svrhu prikupljanja podataka održivosti.

Trudit ćemo se dogovarati popuste i pogodnosti za članove udruge Crosca prilikom upisa pojedinih programa, gdje god to bude moguće.

Nakon uvoda, većina je razgovora najviše tekla u smjeru problematike neadekvatnog smještaja posade na bare boat charterima.

Kolega Aco Bajić ističe problem smještaja posada u tzv.“ grobnicama „ te smatra kako bi u budućnosti trebalo ići u smjeru oslobađanja prave kabine za skipera odnosno članove posade. Svi smo se složili oko činjenice da je većina grobova tijesna i neadekvatna za uvjete kvalitetnog odmora, dok se s druge strane u novi dan treba krenuti odmoran i higijenski osvježen te pružati gostu najbolju moguću uslugu, visokog standarda.

Ivor Županić smatra da bi obaveza chartera trebala biti osiguranje skiperu osobne kabine ukoliko je to moguće, a ima ih viška, da se ne događaju situacije u kojima klijent u kabini, drži svoju prtljagu, dok najodgovorniji član posade spava u grobu.

Usvojen je prijedlog da se započnu prikupljati i **isticati pozitivni primjeri chartera** i tvrtki koje tako već rade (inzistiraju da posada ima svoju kabinu) te ih **javno pohvaliti**, kako bi se davao primjer dobre prakse koji treba širiti dalje.

Kolegica Slavica smatra da wc/ sanitarni čvor treba uvijek biti dostupan članovima posade, te je trenutni standard na brodovima po pitanju smještaja i higijene za posadu (naročito žena) loš i često nedostojanstven.

Ivan Borčić spomenuo je **ideju ekstra naknada posadi za spavanje u grobnicama**, dok je kolegica Magdalena Katić potvrdila i osobno iskustvo naknade za takav smještaj. Čulo se i mišljenje da bi ovo moglo biti i kontraproduktivno od strane često velikih apetita pojedinaca iz struke, a ima smisla jedino ukoliko je standardizirano okvirnim iznosom.

Toni Koceić ima pozitivno iskustvo sa smještajem za posadu na luksuznom katamaranu L620, Adriatic Sailinga.

Zaključak je da je jedno- jedino rješenje koje bi se odmah primijenilo na sve situacije - nemoguće jer razlikujemo bare-boat charter u cijelom spektru flote, od uvjeta stalnih posada na većim brodovima.

Ono što je za početak realno jest odmah inzistirati na minimalnom obaveznom standardu za grobove koji uključuje: **zagovaranje osnovnih ljudskih uvjeta** (novih i higijenski održavanih madraca, higijenski čistog i konstantno održavanog prostora ispod istih, održavanja grobova na način koji ne ugrožava niti jedan zdravstveni aspekt posade, zabrani korištenja bilo kakvih agresivnih premaza koji utječu na dišni sustav osobe koja spava u grobu, obaveznog barem jednog bočnog otvora za zrak, uvođenju ventilacije ukoliko klima nije moguća, čistoj i dostatnoj posteljini i prekrivaču, obaveznom pristupu jednom toaletnom čvoru, ukoliko ga u grobu nema ili se ne može do njega na jednostavan način).

Dugoročniji cilj ispred svih nas traži dosljedno zagovaranje i razgovore, bio bi **ustaljivanje prakse osobne kabine za posadu** gdje grobovi kao takvi odlaze u povijest upotrebe kao jedini smještaj posade.

Kolege su zatražile mogućnost direktnog on-line sastanka/razgovora/ panela sa čarterašima na ovu temu zajedno sa predstavnicima vodećih charter kompanija, te bi ukoliko do njega dođe isti bio vođen kao **civilizirana razmjena mišljenja i traženja rješenja**, nikako ratna zona jer charteri predstavljaju naše partnere u industriji.

U daljnjoj raspravi prešlo se na temu prehrane posade na brodu. Stav je udruge da se u pitanja naplaćivanja panatike više neće miješati (ni u dobroj namjeri), te se ostavlja tržištu da samo dogovorom, regulira svoje potrebe i mogućnosti.

Kolega Ivor predložio je da se umjesto izraza „topli obrok“ koristi izraz „hrana“ , odnosno da su gosti **dužni osigurati hranu** za skipera/člana posade, budući da su potrebe za hranom kod skipera različite.

Zaključeno je da će ta stavka ubuduće biti ostavljena kao **dogovor** između gosta, skipera i chartera .

Kolege je generalno zanimalo i pitanje plaća/dnevnica posada na Mediteranu, pa ćemo svi skupa krenuti u istraživanje te teme, samo kako bi se informirali, nikako nametali bilo što i potom objavili te podatke.

Ponovo je od strane udruge istaknuto da svi **članovi trebaju raditi na legalan način** (najčešći model je osnovan obrt), da bi imali legitimitet u razgovorima sa institucijama. Predsjednik je istaknuo da svaki član prilikom registracije i uplate članarine, u bazi podataka ostavlja i podatke o načinu svoga poslovanja, a oni za koje se utvrdi da su podaci neistiniti biti će isključeni iz udruge.

Kolega Ivor, koji je inače i profesionalni spasilac i volonter u Crvenom križu istaknuo je mogućnost da se posade u budućnosti obučavaju za spasioce čime bi podizali sigurnost gostiju i svoju kvalitetu na višu razinu. Dogovoreno je da će se ispitati mogućnosti za ovakvu obuku. Osim pružanja prve pomoći naglašava se i nelagoda oko **pitanja tema sigurnosti na brodu**, odnosno slabog uvježbavanja procedura koje često nisu dovoljno zastupljene i uvježbavane na regularnom polaganju STCW/D2.

O kvalitetnijim i češćem uvježbavanju i **boljem komuniciranju safety procedura** u situacijama koje nas sve mogu zateći na brodu, biti će govora na sljedećim sastancima.

Istaknuto je da bi se takva obuka dobro nadovezala na moguće volontiranje skipera i članova posada u akcijama spašavanja na moru.

Kolegica Ina postavila je pitanje kojim još načinima osim putem članarina, ostvarivati prihode potrebne za razvoj rada udruge (i dalje se ne uplaćuju u potpunosti od svih članova). Naglašeno je da je trenutni iznos članarine od 15 eura godišnje, simboličan i pokriva trenutni obujam aktivnosti , međutim nedovoljan za daljnji iskorak ukoliko se članovima žele nuditi konkretniji sadržaji (poput edukacija na teme od interesa, konzultacija sa stručnjacima koje povremeno treba platiti i sličnih ulaganja u znanja, bolju informiranost i profesionalnost). Predstavlja se kao ideja mogućnost donacija partnera i financiranje putem **projektnih natječaja europskih fondova**.

Predsjednik je istaknuo činjenicu da otprilike 60% članova uredno plaća članarinu, dok preostali baš i ne. Kritika članova upućena je vodstvu zbog problema neažuriranja obavijesti stupanja u članstvo, te je detektirana potreba da se izradi automatizirani i jednostavniji sustav evidencije članova i uplata.

U međuvremenu se kolega Ivan Borčić ponudio da pomogne oko ažuriranja članstva i članarina što je naravno i prihvaćeno.

U **sferi mentalnog zdravlja**, kolega Aco ponudio je na kraju druženja mogućnost organizacije tečaja meditacije i prenošenja konkretnih znanja o tehnikama disanja, radi smirivanja uma i emocija u situacijama kada smo preopterećeni radnim pritiskom. Ideja je prihvaćena.

Zaključak je da je poželjno periodično, organizirati ovakav tip otvorenih sastanka, interes članstva postoji kao i dobra volja ljudi da daju aktivni doprinos u rješavanju otvorenih pitanja i problema u struci.